

Ebben a fejezetben Jézus a zsidókhoz beszél. Kik is lehetnek itt a „zsidók”? A farizeusok? Az írástudók? Úgy gondolom, is-is. De nemcsak ők, hanem a vezetésük alatt álló tömegek is, akik a fő sodor irányát követték Jézus korabeli környezetében.

Tanúskodást említ Jézus. Tanúkat felvonultatni bírósági tárgyaláson szokás. Ott, ahol két állítás, az alperes és a felperes állítása, „igazsága” csap össze, és ahol meg kell állapítani, hogy kinek van igaza.

Jézus tanító munkája közben is két világ, két állítás csapott össze. Az egyik a korábban említett fő sodorhoz tartozó tanítás, ahol a törvények betartásán volt a hangsúly. A másik Jézus tanítása, ami az „irgalmat akarok és nem áldozatot” elvet, az Atya mindannyiunkat feltétel nélkül átölelő szeretetét és ennek a szeretetnek egymás felé való továbbadását emeli ki.

Hogy dönthetjük el, hogy kinek van igaza? Kiket hívhatunk az igazunk alátámasztására tanúként?

- Tanúskodhat Jézus saját maga mellett. Ez a tanúskodás – bár nem lenne minden alap nélkül való – a külső szemlélőt nem hatná meg.
- Keresztelő János tanúságot tett Jézusról. A tömegek kitódultak Jánoshoz és örömmel itták a szavait. De „minden csoda három napig tart”, a tömeg kitartása hamar szertefoszlott és János szavai is elhalványultak az emberek emlékezetében.
- Jézus tettei viszont egyértelműen tanúságot tettek mellette, tanúságot tettek róla, hogy Ő az Atya küldötte. Talán a mi számunkra is Jézus tettei azok, amik irányt mutatnak, amik bekapcsolnak a szentháromságos létbe, amik tájékozódásunkat segítik lelkiismeretünk hangolásához, Isten szerető teremtő munkájában való részvételünkhöz.
- És ki tanúskodhatna a másik elv, a fő sodor képviselői mellett? Természetesen Mózes, aki a törvények alfája, aki a törvények által való üdvözülés legfőbb képviselője. Jézus azonban lerántja a leplet kortársai életéről. A törvények eredetileg az emberek felemelkedését voltak hivatottak segíteni. De közben olyan abszolút hangsúlyt kaptak, ami már leárnyékolta bennük Isten szeretetét, megfojtotta az emberekben az Istenszeretetet és emberszeretetet motivációit. Nagyon sokan beleragadtak a törvények abszolutizálásába, mintha mocsárba kerültek volna és már képtelenek a tovább emelkedésre, Jézus tanításának befogadására. Így már Mózes sem tudna kiállni mellettük.

Én tanúskodom-e Jézus mellett, ha környezetemben összezsapnak a különböző értékrendek, különböző életszemléletek? Mellettem ki tanúskodik? Igazolják-e tetteim, hogy Isten küldötte vagyok ebben a világban?

Miklós Tibor, Székesfehérvár